



บรรณานุกรม

ภาษาไทย

กรรณ นาควิเชตร. "ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการไม่ฟื้นคืนชีพ". วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต คณะ
สังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2529.

กรรณการณ สุขเกษม. สังคมวิทยา. กรุงเทพมหานคร: รุณศิลป์การพิมพ์, 2531.

งามพิศ สัตย์สงวน. หลักมานุษยวิทยา. กรุงเทพมหานคร: เจ้าพระยาการพิมพ์, 2534.

_____. ประสบการณ์วิจัยทางมานุษยวิทยาข้ามวัฒนธรรม. (บรรณาธิการ) กรุงเทพมหานคร:
เจ้าพระยาการพิมพ์, 2533.

_____. ประสบการณ์วิจัยทางมานุษยวิทยาข้ามวัฒนธรรม. (บรรณาธิการ) พิมพ์ครั้งที่ 2.
กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2536.

_____. การวิจัยทางมานุษยวิทยา. กรุงเทพมหานคร: เจ้าพระยาการพิมพ์, 2535.

_____. การวิจัยทางมานุษยวิทยา. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย, 2537.

_____. มานุษยวิทยากายภาพ : วัฒนาการทางกายภาพและวัฒนธรรม. กรุงเทพมหานคร:
เจ้าพระยาการพิมพ์, 2533.

_____. มานุษยวิทยากายภาพ : วัฒนาการทางกายภาพและวัฒนธรรม. พิมพ์ครั้งที่ 2.
กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2537.

ธวัชชัย ชัยวัฒน์. นโยบายการคุมประพฤติผู้ใหญ่ บทวิเคราะห์กระบวนการกำหนดนโยบายในแง่ปัญหา
และแนวทางแก้ไข รายงานการประกอบการศึกษาวิชานโยบายสาธารณะและการวางแผน
(ร.ศ.640) คณะรัฐประศาสนศาสตร์ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, 2528.

ประคินันท์ อุปนิย. จิตวิทยา. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ศรีอนันต์, 2528.

ปุระชัย เปี่ยมสมบูรณ์. เอกสารศึกษารัฐประศาสนศาสตร์. อันดับที่ 44 คณะรัฐประศาสนศาสตร์
สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, 2526.

ประจัน มณีผล. ปัจจัยที่มีผลต่อการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษของผู้กระทำความผิดที่
เป็นชาวไทยมุสลิมในสี่จังหวัดภาคใต้. วิทยานิพนธ์ปริญญาสังคมศาสตรมหาบัณฑิต สาขา
อาชญวิทยาและงานยุติธรรม มหาวิทยาลัยมหิดล, 2529.

พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลคดีเด็กเยาวชนและครอบครัว 2535, กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์
วิญญูชนะ, 2535.

พระราชบัญญัติประกันสังคม 2535. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์นิติธรรม, 2535.

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2535. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์อักษรเจริญทัศน์,
2525.

พวงจิตต์ อธิคมพันธ์. สังคมวิทยาว่าด้วยอาชญากรรมและการลงโทษ. กรุงเทพมหานคร:
มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2529.

วารุณี เกิดฉาย. การคุมประพฤติผู้กระทำความผิดที่เป็นผู้ใหญ่ศึกษาเฉพาะกรณีบทบาทและหน้าที่ของ
พนักงานคุมประพฤติในงานควบคุมและสอดส่อง. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต คณะสังคม
สงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2527.

เสริน บุญชนิดานนท์. การกระทำความคิดในสังคม สังคมวิทยาอาชญากรรมและพฤติกรรม
เบี่ยงเบน. ภาควิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์-
มหาวิทยาลัย, 2529.

สัญญา สัญญาวิวัฒน์. ปัญหาสังคมปริทรรศน์. ภาควิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา คณะรัฐศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2524.

_____. หลักสังคมวิทยา. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช, 2532.

_____. ทฤษฎีสังคมวิทยา. กรุงเทพมหานคร: เจ้าพระยาการพิมพ์, 2534.

สุพัตรา สุภาพ, ปัญหาสังคม. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช, 2535.

_____. สังคมวิทยา. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช, 2535.

_____. สังคมและวัฒนธรรมไทย. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช, 2534.

สุพจน์ สุโรจน์. จะควบคุมสอดส่องผู้ถูกคุมประพฤติดังไร ในการคุมประพฤติผู้ใหญ่: ทฤษฎีและ
ปฏิบัติ สำนักงานคุมประพฤติกลาง สำนักงานส่งเสริมงานตุลาการ กระทรวงยุติธรรม,
2529.

สมทนา บุญรังสิมันต์. การคุมประพฤติผู้ใหญ่: ทฤษฎีและแนวปฏิบัติ. สำนักงานคุมประพฤติกลาง
สำนักงานส่งเสริมงานตุลาการ กระทรวงยุติธรรม, 2528.

สุทัศน์ อ้นทานนท์. ปัจจัยที่มีส่วนทำให้บุคคลกระทำผิดเงื่อนไขคุมประพฤติศึกษา เปรียบเทียบ
ระหว่างผู้ถอนคุมประพฤติกับผู้พ้นการคุมประพฤติ. ปริญญาสังคมวิทยามหาบัณฑิต
ภาควิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2522.

สุเทพ เชาวลิต. การเปลี่ยนแปลงภาพตัวเองของผู้ติดยาเสพติด: กรณีศึกษาผลการบำบัดรักษา
ณ สำนักสงฆ์ป่ากระบอก. ปริญญาสังคมวิทยามหาบัณฑิต ภาควิชาสังคมวิทยาและ
มานุษยวิทยา คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2521.

สมเกียรติ วันทนะ และคณะ. บันทึกการอภิปรายเรื่อง การใช้ Patron Client Model ใน
การศึกษาสังคมไทย. สถาบันไทยคดีศึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2524.

สุนันต์ จิตพิทักษ์. ปัญหาสังคม. มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, 2522.

สุวรรณ วงศ์ไวยวรรณ. "บุญกับอำนาจไตรลักษณ์กับลักษณะสังคมไทย". วารสารอยู่เมืองไทย.
ฉบับรวบรวมบทความทางสังคมและการเมืองเพื่อเป็นเกียรติแก่ศาสตราจารย์เสน่ห์
จามริก. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2530.

โสภา ชูพิกุลชัยชนะ และคณะ. การศึกษาการแพร่ระบาดของสารเสพติดให้โทษในเด็กและ
เยาวชนย่านชุมชนแออัด: ศึกษาเฉพาะในเขตกรุงเทพมหานคร. คณะกรรมการพัฒนา
ชุมชน สภาสังคมสงเคราะห์แห่งประเทศไทย. 2533.

ัญชลี สุวรรณนิช. การศึกษาเปรียบเทียบผลการคุมประพฤติในกรณีที่ถูกคุมความประพฤติเคย
ผ่านและไม่เคยผ่านการสืบเสาะและพินิจ. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต คณะสังคม
สงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2532.

ัณพ ชูบำรุง. อาชญาวิทยาและอาชญากรรม. ภาควิชารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์
คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2532.

อรรณิธิ ดิษฐ์อำนาจ. การคุมประพฤติผู้กระทำความผิดที่เป็นผู้ใหญ่. หนังสือที่ระลึกเนื่องในโอกาส
เปิดสำนักงานคุมประพฤติจังหวัดศรีสะเกษ 26 กันยายน 2534 สำนักงานส่งเสริมงาน
ตุลาการ กระทรวงยุติธรรม

ภาษาอังกฤษ

Clinard M. and Abbott D., Crime in Developing Countries : A Comparative Perspective, New York: Weley, 1973.

Howard S. Becker, Outsider: Studies in the Sociology of Deviance New York: The Free Press 1963.

Sutherland, E.M. and Cressey D.R, Principles of Criminology. Philadelphia: J.B. Lippincott Company, 1966.

Sue Titus Reid. Crime and Criminology. New York: Holt, Rinehart and Winston, 1982.

Robert K. Merton, "Social Structure and Anomie". in Marvin E. Wolfgang, Leonard Savitz, and Norman Johnston, the Sociology of Crime and Delinquency. 2 nd. New York: John Wiley & Sons, 1970.

ภาคผนวก

ภาคผนวก

ก. ประมวลกฎหมายอาญา

ฯลฯ

มาตรา 56 * ผู้ใดกระทำความผิดซึ่งมีโทษจำคุกในคดีนั้นศาลจะลงโทษจำคุกไม่เกินสองปี ถ้าไม่ปรากฏว่าผู้ต้องหาได้รับโทษจำคุกมาก่อน หรือปรากฏว่าได้รับโทษจำคุกมาก่อน แต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ เมื่อศาลได้คำนึงถึง อายุ ประวัติ ความประพฤติ สติปัญญา การศึกษา อบรม สุขภาพ ภาวะแห่งจิต นิสัย อาชีพและสิ่งแวดล้อมของผู้ต้องหาหรือสภาพความผิด หรือเหตุอื่นอันควรปรานีแล้ว เห็นเป็นการสมควร ศาลจะพิพากษาว่าผู้ต้องหา มีความผิดแต่รอการกำหนดโทษไว้ หรือกำหนดโทษแต่รอการลงโทษไว้แล้ว ปลดปล่อยตัวไปเพื่อให้โอกาสผู้ต้องหากลับตัวภายในระยะเวลาที่ศาลจะได้กำหนด แต่ต้องไม่เกินห้าปีนับแต่วันที่ศาลพิพากษาโดยจะกำหนดเงื่อนไข เพื่อคุ้มครอง ความประพฤติของผู้ต้องหาด้วยหรือไม่ก็ได้

เงื่อนไข เพื่อคุ้มครองความประพฤติของผู้กระทำความผิดนั้น ศาลอาจกำหนด ชื่อเดียวหรือหลายชื่อ ดังต่อไปนี้

- (1) ให้นำไปรายงานตัวต่อเจ้าพนักงานที่ศาลระบุไว้เป็นครั้งคราว เพื่อเจ้าพนักงานจะได้สอบถาม แนนหา ช่วยเหลือ หรือดักเตือนตามที่เห็นสมควร ในเรื่องความประพฤติและการประกอบอาชีพ หรือจัดให้กระทำกิจกรรมบริการ สังคมหรือสาธารณประโยชน์ตามที่พนักงานและผู้กระทำความผิดเห็นสมควร
- (2) ให้นำฝึกหัดหรือทำงานอาชีพอันเป็นกิจจะลักษณะ

* มาตรา 56 วรรคสอง ความเดิมถูกยกเลิกโดยมาตรา 3 แห่ง พ. ร. บ. แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ 10) พ. ศ. 2532 และให้นำใช้ความใหม่แทนดังที่พิมพ์ไว้

(3) ให้ละเว้นการคบหาสมาคมหรือการประพฤติโดยอันอาจนำไปสู่การกระทำความคิดในตนเองเดียวกันอีก

(4) ให้ไปรับการบำบัดรักษาการติดยาเสพติดให้โทษ ความบกพร่องทางร่างกายหรือจิตใจ หรือความเจ็บป่วยอย่างอื่น ณ สถานที่และตามระยะเวลาที่ศาลกำหนด

(5) เจ็อนไซอื่นๆ ตามที่ศาลเห็นสมควรกำหนดเพื่อแก้ไข พื้นฟู หรือป้องกันมิให้ผู้กระทำความผิดกระทำหรือมีโอกาสกระทำความผิดขึ้นอีก

เจ็อนไซตามที่ศาลได้กำหนดตามความในวรรคก่อนนั้น ถ้าภายหลังความปรากฏแก่ศาลตามคำขอของผู้กระทำความผิด ผู้แทนโดยชอบธรรมของผู้นั้น ผู้อนุบาลของผู้นั้น พนักงานอัยการหรือเจ้าพนักงานว่าพฤติการณ์ที่เกี่ยวข้องแก่การควบคุมความประพฤติของผู้กระทำความผิดได้เปลี่ยนแปลงไป เมื่อศาลเห็นสมควร ศาลอาจแก้ไขเพิ่มเติมหรือเพิกถอนข้อหนึ่งข้อใดเสียก็ได้ หรือจะกำหนดเจ็อนไซข้อใดตามที่กล่าวในวรรคก่อนที่ศาลยังมิได้กำหนดไว้เพิ่มเติมขึ้นอีกก็ได้

มาตรา 57

เมื่อความปรากฏแก่ศาลเอง หรือความปรากฏตามคำแถลงของพนักงานอัยการหรือเจ้าพนักงานว่า ผู้กระทำความผิดไม่ปฏิบัติตามเจ็อนไซดังที่ศาลกำหนดตามมาตรา 56 ศาลอาจตัดเตือนผู้กระทำความผิดหรือกำหนดการลงโทษที่ยังไม่ได้กำหนดหรือลงโทษซึ่งรอไว้นั้นก็ได

มาตรา 58 *

เมื่อความปรากฏแก่ศาลเอง หรือความปรากฏตามคำแถลงของโจทก์หรือเจ้าพนักงานว่า ภายในเวลาที่ศาลกำหนดตาม มาตรา 56 ผู้ที่ถูกศาลพิพากษาได้กระทำความผิดอันมิใช่ความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

* มาตรา 58 วรรคหนึ่ง ความเดิมถูกยกเลิกโดยมาตรา 4 แห่ง พ.ร.บ. แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ 10) พ.ศ. 2532 และให้ใช้ความใหม่แทนดังที่พิมพ์ไว้

และศาลพิพากษาให้ลงโทษจำคุกสำหรับความผิดนั้น ให้ศาลที่พิพากษาคดีหลัง กำหนดโทษที่รอการกำหนดไว้ในวันคดีก่อนบวกเข้ากับโทษในคดีหลัง หรือบวกโทษที่รอการลงโทษไว้ในวันคดีก่อนเข้ากับโทษในคดีหลัง แล้วแต่กรณี

แต่ถ้าภายในเวลาที่ศาลได้กำหนดตามมาตรา 56 ผู้หนีมิได้กระทำความผิดดังกล่าวมาในวรรคแรก ให้ผู้หนีพ้นจากการที่จะถูกกำหนดโทษหรือถูกลงโทษในคดีนั้น แล้วแต่กรณี

มาตรา 74

เด็กอายุกว่าเจ็ดปี แต่ยังไม่เกินสิบสี่ปี กระทำการอันกฎหมายบัญญัติเป็นความผิด เด็กนั้นไม่ต้องรับโทษ แต่ให้ศาลมีอำนาจที่จะดำเนินการดังต่อไปนี้

- (1)
- (2)
- (3) ในกรณีที่ศาลมอบตัวเด็กให้แก่บิดามารดาผู้ปกครองหรือบุคคลที่เด็กนั้นอาศัยอยู่ตาม (2) ศาลจะกำหนดเงื่อนไขเพื่อคุ้มครองความปลอดภัยของเด็กนั้น เช่นเดียวกับที่บัญญัติไว้ในมาตรา 56 ด้วยก็ได้ ในกรณีเช่นว่านี้ ให้ศาลแต่งตั้งพนักงานคุมประพฤติหรือพนักงานอื่นใดเพื่อคุ้มครองความปลอดภัยของเด็กนั้น
- (4)
- (5)

มาตรา 75

ผู้ใดอายุกว่าสิบสี่ปี แต่ยังไม่เกินสิบเจ็ดปี กระทำการอันกฎหมายบัญญัติเป็นความผิด ให้ศาลพิจารณาถึงความรู้ผิดชอบและสิ่งอื่นที่บ่งเกี่ยวกับผู้หนี ในอันที่จะควรวินิจฉัยว่าสมควรพิพากษาลงโทษผู้หนีหรือไม่ ถ้าศาลเห็นว่าไม่สมควรพิพากษาลงโทษ ก็ให้จัดการตามมาตรา 74 หรือถ้าศาลเห็นว่าสมควรพิพากษาลงโทษก็ให้ลดมาตราส่วนโทษที่กำหนดไว้สำหรับความผิดลงกึ่งหนึ่ง

พระราชบัญญัติ

วิธีดำเนินการคุ้มครองความประพฤติ

ตามประมวลกฎหมายอาญา

พ. ศ. 2522

ภูมิพลอดุลยเดช ป. ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ 14 มีนาคม 2522

เป็นปีที่ 34 ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยวิธีดำเนินการคุ้มครองความประพฤติตามประมวลกฎหมายอาญา

จึงทรงกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ โดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทานหน้าที่รัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติวิธีดำเนินการคุ้มครองความประพฤติตามประมวลกฎหมายอาญา พ. ศ. 2522"

มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับ ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา 3 บรรดากฎหมาย กฎ และข้อบังคับอื่น ในส่วนที่มีบัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัติ หรือซึ่งขัด หรือแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้แทน

มาตรา 4 ในพระราชบัญญัตินี้
"พนักงานคุมประพฤติ" หมายความว่า ผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งให้มีอำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้

"ศาล" หมายความว่า ศาลยุติธรรมที่มีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีอาญา แต่ไม่รวมถึงศาลคดีเด็กและเยาวชน

"รัฐมนตรี" หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 5 ให้รัฐมนตรี หรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากรัฐมนตรี เป็นผู้แต่งตั้งและถอดถอน
พนักงานคุมประพฤติตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 6 ให้พนักงานคุมประพฤติดำเนินงานหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้และกฎหมายอื่น
และโดยเฉพาะให้มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- (1) สืบเสาะและพินิจเรื่องอายุ ประวัติ ความประพฤติ สถิติปัญหา
การศึกษาอบรม สุขภาพ ภาวะแห่งจิต นิสัย อาชีพ และสิ่งแวดล้อมของจำเลย ตลอดจนสภาพ
ความผิด และเหตุอื่นอันควรพิจารณาดำเนินการที่ศาลสั่ง เพื่อรายงานต่อศาล
- (2) ส่งตัวจำเลยให้แพทย์ตรวจเกี่ยวกับสุขภาพทางร่างกาย และจิตใจ
- (3) ทำรายงานและความเห็นเกี่ยวกับความสามารถของจำเลยว่าจะ
ปรับปรุงแก้ไขหรือฟื้นฟูตนเองได้เพียงใดหรือไม่ ตลอดจนความต้องการของจำเลยเกี่ยวกับวิธีการ
คุมคุมความประพฤติ
- (4) สอดส่อง สอบถาม แนะนำ ช่วยเหลือ และดักเตือนผู้ถูกคุมความ
ประพฤติในเรื่องความประพฤติและการประกอบอาชีพ
- (5) สอดส่องผู้ถูกคุมความประพฤติในการปฏิบัติตามเงื่อนไขที่ศาลกำหนด
- (6) ทำรายงานและความเห็นเกี่ยวกับความประพฤติ การประกอบอาชีพ
และพฤติการณ์ของผู้ถูกคุมความประพฤติ เพื่อเสนอต่อศาล

(7) ทำหน้าที่อื่นเกี่ยวกับการคุมความประพฤติตามที่ศาลเห็นสมควร

มาตรา 7 ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานคุมประพฤติดำเนินงาน
ดังต่อไปนี้ด้วย คือ

- (1) เข้าไปในสถานที่ที่จำเลยหรือผู้ถูกคุมความประพฤติอาศัยหรือทำ
การงานหรือมีความเกี่ยวข้องด้วยในเวลารหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก และสอบถาม
บุคคลซึ่งอยู่ในสถานที่นั้นเกี่ยวกับกรณีที่ระบุไว้ในมาตรา 6
- (2) เรียกบุคคลที่สามารถให้ข้อเท็จจริง เกี่ยวกับกรณีที่ระบุไว้ใน
มาตรา 6 มาพบและสอบถามหรือปฏิบัติตน และให้ข้อเท็จจริง
- (3) สั่งให้เจ้าของ หรือผู้ปกครองส่งวัตถุหรือเอกสาร อันจะใช้เป็น
พยานหลักฐานเกี่ยวกับกรณีที่ระบุไว้ในมาตรา 6

มาตรา 8 ในการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา 6 (1) หรือ (2) พนักงานคุมประพฤติอาจร้องขอต่อศาลเพื่อส่งตัวจำเลยมาให้พนักงานคุมประพฤติได้

มาตรา 9 ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานคุมประพฤติแสดงบัตรประจำตัวต่อบุคคลที่เกี่ยวข้อง

บัตรประจำตัวให้เป็นไปตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา 10 ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานคุมประพฤติเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

มาตรา 11 ในคดีไม่ปรากฏว่าจำเลยได้รับโทษจำคุกมาก่อน หรือปรากฏว่าได้รับโทษจำคุกมาก่อน แต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ ไม่ว่าเวลาใดก่อนมีคำพิพากษา ศาลมีอำนาจสั่งให้พนักงานคุมประพฤตีสืบเสาะและพินิจ อายุ ประวัติ ความประพฤติ สติปัญญา การศึกษาอบรม สุขภาพ ภาวะแห่งจิต นิสัย อาชีพ และสิ่งแวดล้อมของจำเลย ตลอดจนจนสภาพความผิดและเหตุอันฉับควรปราณี พร้อมทั้งความเห็นตามมาตรา 6 (3) แล้วรายงานต่อศาลเพื่อประกอบการพิจารณาพิพากษาได้

เมื่อศาลได้รับรายงานและความเห็นตามวรรคหนึ่งแล้ว ถ้าเห็นสมควร ศาลมีอำนาจเรียกพนักงานคุมประพฤติหรือจำเลยมาสอบสวน หรือสั่งให้พนักงานคุมประพฤติดำเนินการสืบเสาะพินิจข้อเท็จจริงเพิ่มเติมได้

มาตรา 12 เมื่อศาลสั่งให้พนักงานคุมประพฤตีสืบเสาะและพินิจข้อเท็จจริงตามมาตรา 11 ให้พนักงานคุมประพฤตีสืบเสาะและพินิจโดยไม่ชักช้า และให้ทำรายงานพร้อมกับความเห็นเสนอต่อศาลภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ศาลสั่ง แต่ถ้าไม่อาจทำให้แล้วเสร็จภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ศาลจะอนุญาตให้ขยายเวลาต่อไปอีกเท่าที่จำเป็น แต่ไม่เกินสามสิบวันก็ได้

มาตรา 13 ศาลมีอำนาจที่จะรับฟังรายงานและความเห็นของพนักงานคุมประพฤติตามมาตรา 11 โดยไม่ต้องมีพยานบุคคลประกอบ แต่ถ้าศาลจะใช้รายงานและความเห็นเช่นนั้นเป็นผลร้ายแก่จำเลย ให้ศาลแจ้งข้อความที่เป็นผลร้ายนั้นให้จำเลยทราบ เมื่อจำเลยคัดค้านพนักงานคุมประพฤตีสืบเสาะพินิจพยานหลักฐาน เข้าสืบประกอบรายงานและความเห็นก่อน และจำเลยมีสิทธิที่จะพยานหลักฐานมาสืบหักล้างได้

มาตรา 14 ในกรณีที่ศาลพิพากษาว่าจำเลยมีความผิด แต่ให้รอการกำหนดลงโทษไว้ หรือกำหนดโทษแต่ให้รอการลงโทษไว้และกำหนดเงื่อนไข เพื่อคุมความประพฤติจำเลยตามประมวล

กฎหมายอาญา ให้ศาลแจ้งให้พนักงานคุมประพฤติทราบเพื่อดำเนินการคุมความประพฤติตามที่ศาลกำหนด

มาตรา 15 ถ้าผู้ถูกคุมความประพฤติไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขเพื่อคุมความประพฤติตามที่ศาลกำหนด หรือพฤติการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการควบคุมความประพฤติของผู้ถูกคุมความประพฤติเปลี่ยนแปลงไป ให้พนักงานคุมประพฤติทำรายงานเสนอให้ศาลทราบโดยไม่มีชั่งช้ำ แต่ถ้ารายงานนั้นเป็นผลร้ายแก่ผู้ถูกคุมความประพฤติ ให้ศาลเรียกผู้ถูกคุมความประพฤติมาเพื่อแจ้งข้อความที่เป็นผลร้ายนั้นให้ทราบในกรณีเช่นว่านี้ ผู้ถูกคุมความประพฤติมีสิทธิที่จะคัดค้านและหาพยานหลักฐานมาสู้คดีกลางได้ และให้นำมาตรา 13 มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ถ้าผู้ถูกคุมความประพฤติขัดขืนไม่มาศาลตามหมายเรียกหรือตามนัด หรือจงใจไม่รับหมายเรียก หรือได้หนีไป หรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าจะหลบหนี ศาลมีอำนาจออกหมายจับผู้ถูกคุมความประพฤติเพื่อดำเนินการต่อไป

มาตรา 16 ในกรณีที่มีคำขอหรือคำแถลงตามมาตรา 56 วรรคสาม หรือมาตรา 57 แห่งประมวลกฎหมายอาญา ศาลมีอำนาจเรียกพนักงานคุมประพฤตินาสอบถามหรือให้การเพื่อประกอบการพิจารณาตามคำขอหรือคำแถลงนั้นได้

มาตรา 17 ในกรณีที่ศาลเห็นว่าพฤติการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการควบคุมความประพฤติของผู้ถูกคุมความประพฤติได้เปลี่ยนแปลงไป หรือผู้ถูกคุมความประพฤติไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขเพื่อคุมความประพฤติตามที่ศาลกำหนดและศาลได้มีคำสั่งแก้ไข เปลี่ยนแปลงคำพิพากษาหรือคำสั่งเกี่ยวกับการลงโทษให้ศาลแจ้งให้พนักงานคุมประพฤติทราบ หากการแก้ไข เปลี่ยนแปลงคำพิพากษาหรือคำสั่งนั้นเป็นผลร้าย แก่ผู้ถูกคุมความประพฤติมากขึ้น ผู้ถูกคุมความประพฤติมีสิทธิอุทธรณ์ คำสั่งแก้ไข เปลี่ยนแปลงนั้นได้

คำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลอุทธรณ์ให้เป็นที่สุด

มาตรา 18 วิธีพิจารณาข้อใดซึ่งพระราชบัญญัตินี้มีได้บัญญัติไว้โดยเฉพาะ ให้นำบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญามาใช้บังคับเท่าที่พอจะใช้บังคับได้

มาตรา 19 ผู้ใดเป็นเจ้าของหรือครอบครองสถานที่ที่จำเลยหรือผู้ถูกคุมความประพฤติอาศัยหรือทำการงานหรือมีความเกี่ยวข้องกับตัวขัดขืน ไม่ยอมให้พนักงานคุมประพฤติเข้าไปในสถานที่นั้น หรือไม่ยอมตอบคำสอบถามของพนักงานคุมประพฤติตามมาตรา 7 (1) ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท

มาตรา 20 ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งพนักงานคุมประพฤติ โดยไม่มาพบพนักงานคุมประพฤติ หรือไม่ยอมสอบสวนหรือปฏิญาณตนหรือไม่ยอมให้ถือยศอดมาตรา 7 (2) หรือไม่ยอมส่งวัสดุหรือเอกสารตามมาตรา 7 (3) ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

มาตรา 21 ผู้ใดเป็นเจ้าของพนักงานมีตำแหน่งหน้าที่ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ และได้ล่วงรู้หรือได้มาซึ่งความลับของผู้อื่นเพราะการปฏิบัติการตามตำแหน่งหน้าที่ หากความลับนั้นไปเปิดเผยนอกอาณาหน้าที่ของตน โดยประการที่อาจจะก่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้อื่นนั้นต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 22 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้และให้มีอำนาจออกกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ส. โทตระกิตย์

รองนายกรัฐมนตรี

พระราชบัญญัติ

ล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหา

ภูมิพลอดุลยเดช ทรงมีพระชนมพรรษา 60 พรรษา

พ. ศ. 2530

ภูมิพลอดุลยเดช ป. ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ 1 ธันวาคม พ. ศ. 2530

เป็นปีที่ 42 ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยการล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ทรงมีพระชนมพรรษา 60 พรรษา ในวันที่ 5 ธันวาคม พ. ศ. 2530

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ทรงมีพระชนมพรรษา 60 พรรษา พ. ศ. 2530"

มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 5 ธันวาคม พ. ศ. 2530 เป็นต้นไป

มาตรา 3 ในพระราชบัญญัตินี้

"ผู้ต้องโทษ" หมายความว่า ผู้ต้องคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลให้ลงโทษ หรือให้กักกัน และให้หมายความรวมถึงผู้ถูกลงโทษโดยคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย ซึ่งมีผลเช่นเดียวกับการถูกลงโทษโดยคำพิพากษาของศาล

"ผู้ถูกลงโทษทางวินัย" หมายความว่า ข้าราชการหรือลูกจ้างของกระทรวง ทบวง กรม ผู้ปฏิบัติงานในหน่วยงานตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการส่วนท้องถิ่น ผู้ปฏิบัติงานตามกฎหมายว่าด้วยลักษณะปกครองท้องถิ่น และผู้ปฏิบัติงานในรัฐวิสาหกิจ ซึ่งถูกลงโทษหรือลงทัณฑ์เพราะกระทำผิดวินัยตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศหรือคำสั่งของ

กระทรวง ทบวง กรม หน่วยงานหรือรัฐวิสาหกิจดังกล่าว และให้หมายความรวมถึงบุคคลใดที่ถูก
ลงโทษหรือลงทัณฑ์โดยคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายซึ่งมีผลเช่นเดียวกับการถูกลงโทษหรือลงทัณฑ์ทาง
วินัย

มาตรา 4 ให้ล้างมลทินให้แก่บรรดาผู้ต้องโทษในกรณีความผิดต่างๆ ซึ่งได้กระทำ
ก่อนหรือในวันที่ 5 ธันวาคม พ.ศ. 2530 และได้พ้นโทษไปแล้วก่อนหรือในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้
บังคับหรือซึ่งได้พ้นโทษ ไปโดยผลแห่งพระราชกฤษฎีกาพระราชทานอภัยโทษ พ.ศ. 2530 โดยให้
ถือว่าผู้นั้นมิได้เคยถูกลงโทษในกรณีความผิดนั้นๆ

มาตรา 5 ให้ล้างมลทินให้แก่บรรดาผู้ถูกลงโทษทางวินัยในกรณีซึ่งได้กระทำก่อนหรือ
ในวันที่ 5 ธันวาคม พ.ศ. 2530 และได้รับโทษหรือรับทัณฑ์ทั้งหมดหรือบางส่วนไปแล้ว ก่อนหรือใน
วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ โดยให้ถือว่าผู้นั้นมิได้เคยถูกลงโทษหรือลงทัณฑ์ทางวินัยในกรณีนั้นๆ

มาตรา 6 การล้างมลทินตามมาตรา 4 และมาตรา 5 ไม่ก่อให้เกิดสิทธิแก่ผู้ได้รับ
การล้างมลทินในอันที่จะเรียกร้องสิทธิหรือประโยชน์ใดๆ ทั้งสิ้น

มาตรา 7 ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก ป. ดินสุลานนท์

นายกรัฐมนตรี

(104 ร.จ.1 ตอนที่ 251 (ฉบับพิเศษ) ลงวันที่ 3 ธันวาคม 2530)

พระราชกฤษฎีกา

พระราชทานอภัยโทษ

พ. ศ. 2530

ภูมิพลอดุลยเดช ป. ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ 20 ตุลาคม พ. ศ. 2530

เป็นปีที่ 42 ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่ทรงพระราชดำริเห็นว่า เนื่องในพระราชพิธีมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา 5 รอบ วันที่ 5 ธันวาคม พุทธศักราช 2530 นับเป็นโอกาสกษัตริย์ สมควรพระราชทานอภัยโทษแก่ผู้ต้องราชทัณฑ์ เพื่อเป็นการให้โอกาสแก่บุคคลเหล่านั้นบำเพ็ญตนเป็นพลเมืองดี อันจะเป็นคุณประโยชน์แก่ประเทศชาติสืบไป

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 159 และมาตรา 163 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย กับมาตรา 261 ทวิ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ 9) พ. ศ. 2517 จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา 1 พระราชกฤษฎีกานี้ เรียกว่า "พระราชกฤษฎีกาพระราชทานอภัยโทษ พ. ศ. 2530"

มาตรา 2 พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 5 ธันวาคม พ. ศ. 2530 เป็นต้นไป

มาตรา 3 ในพระราชกฤษฎีกานี้

"ผู้ต้องกักขัง" หมายความว่า ผู้ต้องโทษกักขังแทนโทษจำคุกหรือผู้ต้องกักขังแทนค่าปรับ ที่มีคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลถึงที่สุดก่อนหรือในวันที่พระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับ

"นักโทษเด็ดขาด" หมายความว่า ผู้ซึ่งในวันที่พระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับ เป็นนักโทษเด็ดขาดตามกฎหมายว่าด้วยราชทัณฑ์หรือนักโทษตามกฎหมายว่าด้วยเรือนจำทหาร

"กำหนดโทษ" หมายความว่า กำหนดโทษซึ่งศาลได้กำหนดไว้ใน คำพิพากษาและระบุไว้ในหมายแจ้งโทษเมื่อคดีถึงที่สุด หรือกำหนดโทษตามคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย ให้ลงโทษ หรือกำหนดดังกล่าวที่ได้ลดโทษแล้ว โดยการได้รับพระราชทานอภัยโทษ หรือโดยเหตุอื่น ถ้ามี

"ต้องโทษจำคุกเป็นครั้งแรก" หมายความว่า ต้องโทษเพราะถูกศาล พิพากษาให้ลงโทษจำคุก ไม่ว่าจะในกรณีความผิดคดีเดียวหรือหลายคดี โดยมีได้ถูกศาลพิพากษาให้ เพิ่มโทษฐานการทำความผิดอีกตามมาตรา 92 หรือมาตรา 93 แห่งประมวลกฎหมายอาญา หรือ ตามกฎหมายอื่น

มาตรา 4 ผู้ซึ่งจะได้รับพระราชทานอภัยโทษตามพระราชกฤษฎีกานี้ต้องมีตัวอยู่ใน ความควบคุมของทางราชการ หรือถูกกักขังไว้ในสถานที่หรือที่อาศัยที่ศาลหรือทางราชการกำหนด ในวันที่พระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับติดต่อกันไปจนถึงวันที่ศาลออกหมายสั่งปล่อยให้ลดโทษ หรือ นายกรัฐมนตรีมีคำสั่งปล่อยหรือลดโทษ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่บัญญัติไว้ในพระราชกฤษฎีกานี้

มาตรา 5 ผู้ต้องกักขังให้ได้รับพระราชทานอภัยโทษปล่อยตัวไป

มาตรา 6 ภายใต้งบบังคับมาตรา 9 และมาตรา 10 นักโทษเด็ดขาดดังต่อไปนี้ให้ได้รับพระราชทานอภัยโทษปล่อยตัวไป

(1) ผู้ต้องโทษจำคุก ไม่ว่าจะในกรณีความผิดคดีเดียวหรือหลายคดี ซึ่งมี โทษจำคุกตามกำหนดโทษที่จะต้องได้รับต่อไปเหลืออยู่รวมกันไม่เกินหกเดือน นับแต่วันที่พระราช กฤษฎีกานี้ใช้บังคับ

(2) ผู้มีลักษณะดังต่อไปนี้

(ก) เป็นคนพิการโดยตามอดทั้งสองข้าง มือหรือเท้าด้วนทั้งสอง ข้าง หรือเป็นคนทุพพลภาพมีลักษณะอื่น เห็นได้ชัด ซึ่งในกรณีหลังนี้แพทย์ของทางราชการไม่น้อยกว่า สองคนได้ตรวจรับรองเป็นเอกฉันท์ว่า ไม่สามารถประกอบการทำมาหาเลี้ยงชีพได้ตลอดชีวิต

(ข) เป็นคนเจ็บป่วยด้วยวัณโรคระยะอันตราย โรคเรื้อน โรคไตวายเรื้อรัง โรคมะเร็ง หรือโรคจิต ซึ่งทางการแพทย์รักษามาแล้วไม่น้อยกว่า สามเดือนในวันที่พระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับและแพทย์ของทางราชการไม่น้อยกว่าสองคนได้ตรวจ รับรองเป็นเอกฉันท์ว่า ไม่สามารถจะรักษาในเรือนจำให้หายได้ และไม่ว่าในกรณีความผิดคดี เดียวหรือหลายคดีต้องได้รับโทษจำคุกมาแล้วถึงวันที่พระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับไม่น้อยกว่าห้าปีหรือ

ไม่น้อยกว่า 1 ใน 2 ของโทษตามกำหนดโทษ

(ค) เป็นหญิงซึ่งแพทย์ของทางราชการตรวจรับรองว่ามีครรภ์ และไม่ว่าในกรณีความผิดคดีเดียวหรือหลายคดี มีโทษจำคุกตามกำหนดโทษที่จะต้องได้รับต่อไป เหลืออยู่รวมกันไม่เกินหนึ่งปี นับแต่วันที่พระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับ

(ง) เป็นหญิงซึ่งต้องโทษจำคุกเป็นครั้งแรกและไม่ว่าในกรณีความผิดคดีเดียวหรือหลายคดี ต้องได้รับโทษจำคุกมาแล้วถึงวันที่พระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับไม่น้อยกว่า 1 ใน 2 ของโทษตามกำหนดโทษ

(จ) เป็นคนมีอายุตามที่ปรากฏในทะเบียนบ้านตามกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนราษฎร หรือทะเบียนรายตัวของเรือนจำในกรณีไม่มีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้าน ไม่ต่ำกว่าหกสิบปีบริบูรณ์ในวันที่พระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับ และไม่ว่าในกรณีความผิดคดีเดียวหรือหลายคดี ต้องได้รับโทษจำคุกมาแล้วถึงวันที่พระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับไม่น้อยกว่าห้าปี หรือไม่น้อยกว่า 1 ใน 2 ของโทษตามกำหนดโทษ

(ฉ) เป็นผู้ต้องโทษจำคุกเป็นครั้งแรกและมีอายุตามที่ปรากฏในทะเบียนบ้านตามกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนราษฎรหรือทะเบียนรายตัวของเรือนจำ ในกรณีไม่มีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้าน ยังไม่ครบยี่สิบปีบริบูรณ์ ในวันที่พระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับ และไม่ว่าในกรณีความผิดคดีเดียวหรือหลายคดี ต้องได้รับโทษจำคุกมาแล้วถึงวันที่พระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับไม่น้อยกว่า 1 ใน 2 ของโทษตามกำหนดโทษ

(ช) เป็นผู้ต้องโทษจำคุกเป็นครั้งแรกและโทษตามกำหนดโทษไม่ว่าในกรณีความผิดคดีเดียวหรือหลายคดี จำคุกรวมกันไม่เกินหนึ่งปี

(ซ) เป็นนักโทษเด็ดขาดชั้นเยี่ยม และไม่ว่าในกรณีความผิดคดีเดียวหรือหลายคดี โทษจำคุกตามกำหนดโทษที่จะต้องได้รับต่อไป เหลืออยู่รวมกันไม่เกินสองปีนับแต่วันที่พระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับ

(3) ผู้ได้รับพักการลงโทษตามกฎหมายว่าด้วยราชทัณฑ์หรือกฎหมายว่าด้วยเรือนจำทหารหรือได้รับการปล่อยตัวคุมประพฤติ เนื่องจากการลดวันต้องโทษจำคุกตามกฎหมายว่าด้วยราชทัณฑ์ ซึ่งมีได้ปฏิบัติเงื่อนไขแห่งการพักการลงโทษหรือเงื่อนไขการคุมประพฤติ จากการได้ลดวันต้องโทษจำคุก

มาตรา 7 นักโทษเด็ดขาดซึ่งมิได้รับพระราชทานอภัยโทษปล่อยตัวไปตามมาตรา 7 ให้ได้รับพระราชทานอภัยโทษแต่เพียงกรณีหนึ่งกรณีใด ดังต่อไปนี้

- (1) ผู้ต้องโทษประหารชีวิต ให้ลดลงเป็นโทษจำคุกตลอดชีวิต
- (2) ผู้ต้องโทษจำคุกตลอดชีวิต ให้ลดลงเป็นจำคุกห้าสิบปี โดยให้นับแต่วันที่ต้องโทษ เว้นแต่กรณีที่จะต้องนับโทษต่อจากคดีอื่นให้นับโทษต่อจากคดีอื่นนั้น

(3) ผู้ต้องโทษจำคุกไม่ถึงตลอดชีวิต ให้ลดโทษจากกำหนดโทษตามลำดับชั้นนักโทษเด็ดขาด ตามกฎหมายว่าด้วยราชทัณฑ์ หรือตามกฎหมายว่าด้วยเรือนจำทหาร ดังต่อไปนี้

ชั้นเยี่ยม	1 ใน 2
ชั้นดีมาก	1 ใน 3
ชั้นดี	1 ใน 4
ชั้นกลาง	1 ใน 5
ชั้นเลว	1 ใน 6
ชั้นเลวมาก	1 ใน 7

- (4) ผู้ต้องโทษจำคุกเพราะความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท และไม่เป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ความตาย และในวันที่พระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับ ผู้นั้นไม่มีคดีอื่น ไม่ว่าจะในกรณีความผิดเดียวหรือหลายคดีที่ต้องรับหรือจะต้องรับโทษจำคุกอยู่ด้วย ให้ลดโทษจากกำหนดโทษลง 2 ใน 3

มาตรา 8 นักโทษเด็ดขาดซึ่งได้รับการแต่งตั้งให้เป็นผู้ช่วยเหลือเจ้าพนักงานเรือนจำมาแล้วไม่น้อยกว่าหกเดือนในวันที่พระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับ ไม่ว่าจะได้รับพระราชทานอภัยโทษลดโทษตามมาตรา 7 ด้วยหรือไม่ ให้ได้รับพระราชทานอภัยโทษลดโทษลงเป็นพิเศษอีกหนึ่งปี

มาตรา 9 นักโทษเด็ดขาดซึ่งต้องโทษฐานกระทำความผิดต่อกฎหมายว่าด้วยยาเสพติด ให้โทษ กฎหมายว่าด้วยฝิ่น และกฎหมายว่าด้วยวัตถุออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท และต้องโทษจำคุกตั้งแต่แปดปีขึ้นไป ตามที่ศาลได้กำหนดไว้ในคำพิพากษา และระบุไว้ในหมายแจ้งโทษเมื่อคดีถึงที่สุด หรือที่ได้กำหนดไว้ตามคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายให้ได้รับพระราชทานอภัยโทษลดโทษ เฉพาะตาม มาตรา 7 และ มาตรา 8

มาตรา 10 นักโทษเด็ดขาดซึ่งต้องโทษภายหลังวันที่พระราชกฤษฎีกาพระราชทานอภัยโทษ พ.ศ. 2525 ใช้บังคับในลักษณะความผิดดังต่อไปนี้ให้ได้รับพระราชทานอภัยโทษลดโทษเฉพาะตามมาตรา 7 และมาตรา 8

(1) ความผิดต่อความมั่นคงของรัฐภายในราชอาณาจักรและความผิดต่อความมั่นคงของรัฐภายนอกราชอาณาจักรตามประมวลกฎหมายอาญา

(2) ความผิดตามมาตรา 190 มาตรา 218 มาตรา 220 วรรคสอง มาตรา 222 มาตรา 224 มาตรา 276 วรรคสอง มาตรา 277 มาตรา ทวิ มาตรา 277 ตี มาตรา 282 มาตรา 283 และมาตรา 313 วรรคสองและวรรคสาม แห่งประมวลกฎหมายอาญา

มาตรา 11 ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดแห่งท้องที่ ผู้พิพากษาศาลแห่งท้องที่ หรือตุลาการทหารแห่งท้องที่หนึ่งคน และอัยการแห่งท้องที่หรืออัยการทหารแห่งท้องที่ 1 คน รวมสามคนเป็นคณะกรรมการ มีหน้าที่ตรวจสอบผู้ซึ่งจะได้รับพระราชทานอภัยโทษ และส่งรายชื่อต่อศาลแห่งท้องที่ ให้เสรีภายในหกสิบวันนับแต่วันที่พระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับ เพื่อความสะดวกแก่ศาลแห่งท้องที่นั้น พิจารณาออกหมายสั่งปล่อยหรือลดโทษ แล้วแต่กรณี

ในส่วนที่เกี่ยวกับผู้ซึ่งถูกลงโทษจำคุกตามคำสั่งที่ขอด้วยกฎหมายซึ่งจะได้รับพระราชทานอภัยโทษ ให้คณะกรรมการดังกล่าวในวรรคหนึ่งมีหน้าที่ตรวจสอบและส่งรายชื่อต่อ นายกรัฐมนตรีให้เสรีภายในหกสิบวัน นับแต่วันที่พระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับ เพื่อนายกรัฐมนตรี พิจารณาออกคำสั่งปล่อย หรือลดโทษ แล้วแต่กรณี

เมื่อได้มีหมายหรือคำสั่งปล่อยหรือลดโทษแล้ว ให้คณะกรรมการทำบัญชีผู้ซึ่งได้รับพระราชทานอภัยโทษหรือลดโทษเก็บไว้ที่เรือนจำหรือทัณฑสถานหนึ่งฉบับ ส่งศาลหนึ่งฉบับ ส่งกระทรวงมหาดไทยหนึ่งฉบับ และทูลเกล้าฯ ถวายอีกหนึ่งฉบับ

ถ้าการแต่งตั้งกรรมการบางคนตามวรรคหนึ่ง จะไม่สะดวกในการปฏิบัติ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยมีอำนาจแต่งตั้งข้าราชการตามที่เห็นสมควร เป็นกรรมการแทนได้

มาตรา 12 ในส่วนที่เกี่ยวกับนักโทษตามกฎหมายว่าด้วยเรือนจำทหาร ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม แต่งตั้งข้าราชการเป็นคณะกรรมการตามที่เห็นสมควร มีหน้าที่ตรวจสอบผู้ซึ่งจะได้รับพระราชทานอภัยโทษ และส่งรายชื่อต่อศาลทหารกรุงเทพ ศาลมณฑลทหารหรือศาล

จังหวัดทหาร แล้วแต่กรณีให้เสรีจายในหกสิบวัน นับแต่วันที่พระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับเพื่อความสะดวกแก่ศาลทหารดังกล่าวพิจารณาออกหมายสั่งปล่อยหรือลดโทษ แล้วแต่กรณี

ให้นำมาตรา 11 วรรคสองและวรรคสาม มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับการนำบทบัญญัติแห่งพระราชกฤษฎีกานี้มาใช้บังคับแก่ผู้โทษตามกฎหมายว่าด้วยเรือนจำทหาร นอกจากที่ได้บัญญัติไว้แล้วในพระราชกฤษฎีกานี้ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม พิจารณาสั่งเทียบกรณีให้เป็นไปตามบทบัญญัติแห่งพระราชกฤษฎีกานี้

มาตรา 13 ให้นายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม รักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้ในส่วนที่เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของตน

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก ป. ฉัตรสุภาหะ
นายกรัฐมนตรี

ข. แบบสอบถามวิทยานิพนธ์

เรื่อง

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการกระทำผิดของผู้ถูกคุมประพฤติ
และปัญหาการคุมประพฤติ : ศึกษาเฉพาะกรณีศาลจังหวัดอุบลราชธานี

คำชี้แจง : แบบสอบถามนี้แบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 : ข้อมูลทั่วไป

ตอนที่ 2 : ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาการคุมประพฤติ

ตอนที่ 1 : ข้อมูลโดยทั่วไป

คำสั่ง : โปรดกาเครื่องหมาย (/) ทับหัวข้อที่ท่านเลือกตามความเป็นจริง หรือเติมข้อความลงในช่องว่างตามความเป็นจริง

1. สถานภาพการสมรส

[]

[] 1. โสด

[] 2. แต่งงาน

[] 3. หม้าย, หย่าร้าง, แยกกันอยู่

[] 4. อื่นๆ โปรดระบุ.....

2. ท่านมีบุตรกี่คน [กรณีแต่งงาน]

[]

[] 1. บุตร 1 คน

[] 2. บุตร 2 คน

[] 3. บุตร 3 คน

[] 4. บุตร 4 คนขึ้นไป

[] 5. ไม่มีบุตร

3. คดีที่ศาลสั่งคุมประพฤติท่านในข้อหาอะไร []
- 1. ยาเสพติดให้โทษ (กัญชา)
 - 2. อื่นๆ
4. รายได้ []
- 1. ต่ำกว่า 1,000 บาท
 - 2. ระหว่าง 1,001-2,000 บาท
 - 3. ระหว่าง 2,001-3,000 บาท
 - 4. ระหว่าง 3,001-4,000 บาท
 - 5. 4,000 บาทขึ้นไป
 - 6. ไม่มีรายได้
5. รายได้ของท่านพอใช้จ่ายหรือไม่ []
- 1. พอ
 - 2. ไม่พอ ถ้าไม่พอท่านหาเงินเพิ่มโดย []
 - 2.1 ยืม
 - 2.2 กู้
 - 2.3 อื่นๆ
6. ท่านมีที่พักเป็นของตนเองหรือไม่ []
- 1. ไม่มี
 - 2. มี

7. อายุ []
- 1. ต่ำกว่า 20 ปี
 - 2. ระหว่าง 21-30 ปี
 - 3. ระหว่าง 31-40 ปี
 - 4. 41 ปีขึ้นไป
8. เพื่อนของท่านเคยถูกจับตาเห็นคดีเกี่ยวกับยาเสพติดหรือไม่ []
- 1. ไม่เคย
 - 2. เคย
 - 3. ไม่ทราบ
 - 4. อื่นๆ
9. ท่านไปมาหาสู่เพื่อนหรือไปพบเพื่อนบ่อยแค่ไหน []
- 1. ไม่บ่อย
 - 2. บ่อย
10. เพื่อนบ้านของท่านทราบหรือไม่ว่าท่านถูกคุมประพฤติ []
- 1. ไม่ทราบ
 - 2. ทราบ เมื่อทราบเพื่อนบ้านของท่านมีความรู้สึกอย่างไร
 - 2.1 รังเกียจ
 - 2.2 เฉยๆ
 - 2.3 ชอบพอกันดี

11. ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว []
- 1. ดี
 - 2. ปานกลาง
 - 3. ห่างเหิน
 - 4. มีปัญหา
 - 5. อื่นๆ
12. ญาติพี่น้องร่วมบิดามารดาเดียวกันกับท่านเคยถูกจับดำเนินคดียาเสพติดหรือไม่ []
- 1. ไม่เคย
 - 2. เคย
 - 3. ไม่ทราบ
 - 4. อื่นๆ
13. ท่านพักอาศัยอยู่กับ []
- 1. ครอบครัว
 - 2. ญาติพี่น้อง
 - 3. เพื่อน
 - 4. นายจ้าง
 - 5. ไม่แน่นอน
14. กรรมสิทธิ์ในที่พักอาศัย []
- 1. ของบิดามารดา
 - 2. บ้านเช่า
 - 3. บ้านตนเอง
 - 4. ของนายจ้าง
 - 5. มีที่พักไม่แน่นอน
 - 6. อื่นๆ

15. สมาชิกญาติพี่น้องภายในครอบครัวของท่านมีใครติดยาเสพติดบ้าง []
- [] 1. ไม่มี
 - [] 2. มี
16. สุขภาพร่างกายภาวะแห่งจิต []
- [] 1. ร่างกายแข็งแรง
 - [] 2. อ่อนแอ
 - [] 3. สภาพจิตปกติ
 - [] 4. สภาพจิตไม่ปกติ
17. ระยะเวลาที่ท่านติดยาเสพติด []
- [] 1. ไม่ถึง 1 ปี
 - [] 2. ระหว่าง 1-2 ปี
 - [] 3. ระหว่าง 3-4 ปี
 - [] 4. 5 ปีขึ้นไป
18. ก่อนถูกคุมประพฤติในคดีนี้ท่าน เคยถูกจับกุมดำเนินคดีมาแล้วหรือไม่ []
- [] 1. ไม่เคย
 - [] 2. เคย
19. ท่านเคยผ่านการคุมประพฤติมาแล้ว []
- [] 1. ไม่เคย
 - [] 2. เคย

20. ระยะเวลาที่ศาลสั่งคุมประพฤติ []
- [] 1. 1 ปี
 - [] 2. 2 ปี
 - [] 3. 3 ปีขึ้นไป
21. ท่านใช้เวลาว่างทำอะไรมากที่สุด []
- [] 1. ไปดูภาพยนตร์
 - [] 2. ไปหาเพื่อน
 - [] 3. ไปเที่ยว
 - [] 4. เล่นการพนัน
 - [] 5. อื่นๆ
22. สาเหตุที่ท่านติดยาเสพติดให้โทษ []
- [] 1. อยากทดลอง
 - [] 2. เพื่อนชักชวน
 - [] 3. เพื่อความสนุกสนาน
 - [] 4. กลุ้มใจ
 - [] 5. อื่นๆ
23. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ที่ศาลสั่งให้พนักงานคุมประพฤติคอยควบคุมสอดส่อง []
- [] 1. ไม่เห็นด้วย
 - [] 2. เห็นด้วย
24. พนักงานคุมประพฤติเคยไปสอดส่องท่านตามที่อยู่ปัจจุบันของท่านหรือไม่ []
- [] 1. ไม่เคย
 - [] 2. เคย

25. ท่าทีของพนักงานคุมประพฤติที่แสดงออกต่อท่าน []
- 1. เป็นมิตรมาก
 - 2. เป็นมิตรพอสมควร
 - 3. ไม่ยินดียินร้าย
 - 4. อื่นๆ
26. การศึกษา []
- 1. ต่ำกว่าชั้นประถมศึกษา
 - 2. จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-7
 - 3. จบชั้นมัธยมศึกษา 1-6, หรือ ม.ศ.1-5
 - 4. สูงกว่าชั้นมัธยม
27. สภาพแวดล้อมที่อยู่อาศัย []
- 1. บ้านในชนบท
 - 2. บ้านในเมือง
 - 3. สลัมหรือชุมชนแออัด
 - 4. บ้านพักราชการ
 - 5. มีบ้านพักไม่แน่นอน
28. ตามที่อยู่ของท่านปัจจุบันท่านอยู่มานานเท่าไร []
- 1. น้อยกว่า 1 ปี
 - 2. 1 ปี
 - 3. 2 ปี
 - 4. 3 ปี
 - 5. 4 ปีขึ้นไป

3. ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรบ้างต่อพนักงานคุมประพฤติในการปฏิบัติงาน

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

4. ท่านต้องการให้พนักงานคุมประพฤติช่วยเหลือท่านด้านไหนบ้าง

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

5. ท่านคิดว่าอะไรเป็นปัญหาในการคุมประพฤติ

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

6. ให้ท่านแสดงความคิดเห็นว่า ควรแก้ไขปัญหาการคุมประพฤติอย่างไรบ้าง?

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

7. ถ้าท่านเป็นพนักงานคุมประพฤติ ท่านจะปฏิบัติอย่างไร?

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....



ประวัติผู้เขียน

นายวิรุพท์ พระกัณฑ์ เกิดเมื่อวันที่ 14 เมษายน 2502 ที่อำเภอศรีสมเด็จ จังหวัดร้อยเอ็ด สำเร็จการศึกษาศิลปศาสตรบัณฑิต (รัฐศาสตร์) มหาวิทยาลัยรามคำแหง เมื่อปี 2529 และเข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาโทที่ภาควิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อปี พ.ศ. 2533

ปัจจุบันรับราชการตำแหน่งพนักงานคุมประพฤติ กรมคุมประพฤติ กระทรวงยุติธรรม